

Doel voor ogen
Blindenprojecten Azië

NIETWVSBRJEF

Nummer 6 Maart 2005

Nieuwe leerlingen

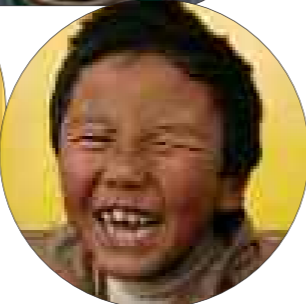
Het afgelopen jaar was een druk jaar waarin Braille Without Borders in Lhasa een flinke stap vooruit heeft gezet. Dit dankzij uw ondersteuning, de geweldige inzet van de medewerkers en vooral de motivatie van de leerlingen. Voor het eerst zijn in Tibet blinde leerlingen in een reguliere basisschool geïntegreerd en een aantal leerlingen een eigen massagekliniek gestart. We hopen dat ze op deze manier de poort naar acceptatie en gelijkwaardige behandeling hebben geopend waardoor nog vele andere blinden met een gerust gevoel de maatschappij in kunnen stappen.

Hartelijk dank voor uw hulp!

Met vele vriendelijke groeten uit Lhasa,

Sabriye en Paul
Braille Without Borders

De Stichting "Doel voor Ogen" bedankt iedereen hartelijk voor de gegeven donaties, klein en groot, die het project - het blindencentrum in Lhasa - ondersteunen.

Droga, Migmar Tsering,
Tashi Tsering, Dawa en Tashi Puntsok

Trainingsboerderij

Na drie jaar zoeken naar een stuk land voor een trainingsboerderij, hebben Sabriye en Paul eindelijk succes gehad. De trainingsboerderij, inmiddels ook goedgekeurd door de lokale overheid, kan dus eindelijk van start gaan!

In 2001 zou het "Project for the Blind, Tibet", een project van Braille Without Borders een stuk land van de regering krijgen voor de bouw van een trainingsboerderij. Dit stuk land bleek niet groter te zijn dan 1300m². Om het plan goed uit te kunnen voeren was een groter stuk land nodig. Een stuk land kopen in Tibet is echter niet mogelijk. Al het land is eigendom van de regering en kan alleen voor een periode van 70 jaar gepacht worden. Sabriye en Paul hadden een geschikt stuk land gevonden maar kregen te horen dat zelfs pachten niet kon. Dat is tegen de wet.

Na 3 jaar kwam er héél goed nieuws uit Shigatse (270 km ten westen van Lhasa). Het Zwitserse Rode Kruis had daar 10 jaar lang een Tibetaanse medicijnen-school ondersteund. Dat project was nu gestopt. De eigenaar van de grond, het Tibet Development Fund, moest binnen twee maanden een nieuwe gebruiker vinden. Het TDF, Braille without Borders en het Zwitserse Rode Kruis zijn om de tafel gaan zitten. Men kwam tot de conclusie dat het voor alle partijen een prima oplossing zou zijn als Braille Without Borders dit stuk land voor de trainingsboerderij zou gaan gebruiken. In december 2003 is er een contract gesloten. Hierin is vastgelegd dat Braille Without Borders het stuk land, inclusief de bestaande gebouwen voor een periode van minimaal 15 jaar gratis tot haar beschikking heeft.

Om een indruk te geven welke activiteiten er op de boerderij zullen worden uitgevoerd hier een kort overzicht:

Kaasproductie: Een Nederlandse kaasspecialist is in mei 2004 op bezoek geweest en heeft geadviseerd hoe de kaasfabriek het beste kan worden gebouwd. Het is de bedoeling dat er naast een halfharde Goudse kaas ook een Lhasarella en een Tibet-brie wordt geproduceerd. Verder wordt er ook traditionele kaas gemaakt. Er zijn verschillende restaurants geïnteresseerd in afname.

Fruitteelt: In Tibet zijn er weinig bomen. De mensen zien er de noodzaak niet van in omdat ze denken dat ze niets opleveren. Fruitbomen leveren in ieder geval fruit op. Verder hopen we dat de blinde trainees

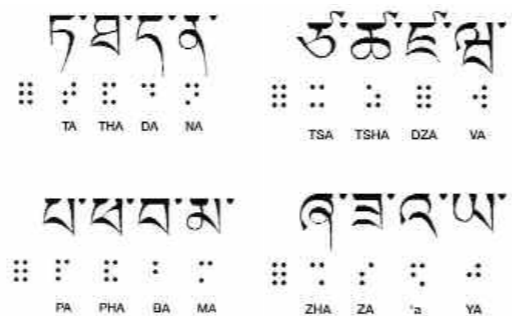
na hun training fruitbomen in hun dorp kunnen introduceren zodat er nieuwe aanplant komt.

Tuinbouw: In de boerderij worden blinde jongeren en volwassenen getraind in het zogenoemde "squaremetre gardening". De bedden zijn niet breder dan 1 meter zodat de trainee makkelijk bij alle planten kan en snel kan voelen hoe elk plantje erbij staat.

Akkerbouw: De meest traditionele gewassen in Tibet zijn gerst, aardappelen en koolzaad. Het is de bedoeling de blinde trainees technieken te leren waardoor ze deze gewassen zelfstandig kunnen verbouwen.

Veeteelt: Veel nomaden en boeren worden op latere leeftijd blind. Deze mensen kennen hun vak, daarin hoeven ze niet getraind te worden. Wat ze wel moeten leren zijn speciale technieken waardoor ze ook blind hun oude beroep kunnen uitoefenen. Veeteelt is een belangrijke inkomstenbron voor nomaden en boeren.

Handvaardigheden: Niet alle blinden kunnen in een van de bovenstaande beroepen worden getraind. Om ook wat oudere mensen een mogelijkheid te geven zelfstandig een inkomen te verwerven worden er trainingen verzorgd in handvaardigheden die door blinde mensen gedaan kunnen worden zoals: kaarsen maken, manden vlechten, weven, pottenbakken, breien etc.

Het concept van Braille Without Borders is niet om de blinden alleen maar iets te doen te geven. In veel andere projecten is het helaas zo dat er therapie-achtig wordt gewerkt. Braille Without Borders wil dat de trainee zelf kiest wat hij of zij graag wil doen. Daarbij is het belangrijk dat anderen geen grenzen voor hen vaststellen, maar dat ze dat zelf doen.

Trainingsboerderij

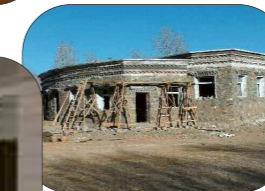
De boerderij wordt geleid door Ngawang, de vroegere huisvader uit Lhasa. Mike Parent, een Canadees die 40 jaar ervaring heeft in de landbouw, werkt fulltime op de boerderij. Ook hebben ze hulp gehad van Wilfried Schaeffer, een landbouwspecialist uit Duitsland. De komende jaren zal hij een aantal maanden per jaar meehelpen.

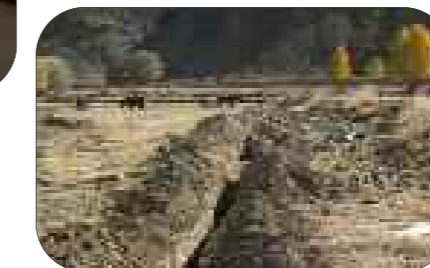
In mei 2004 is begonnen met de renovatie. Alle gebouwen zijn opnieuw geverfd.

De keuken

De kaasfabriek

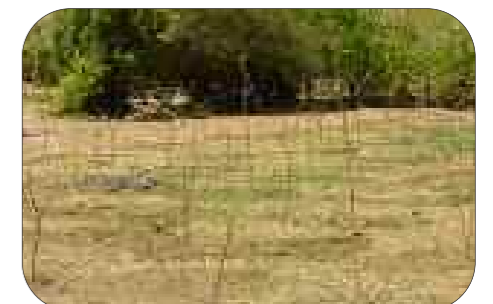

Er is een irrigatie-systeem aangelegd, dat het land, 160.000m² voorziet van water.

Er komen 6 nieuwe kassen. Vier zijn er inmiddels klaar en daar groeien al de eerste gewassen. De kassen zijn volgens een nieuw ontwerp geconstrueerd. Ze zijn van baksteen, en hebben ramen aan de zuidzijde en aan de noordzijde alleen aan de bovenkant. Als het te heet wordt in de kas kunnen deze ramen worden opgezet. Het plastic dak blijft dan gewoon op zijn plaats. In de oude ontwerpen werd er een scheur gemaakt in het plastic om zo de warme lucht te laten ontsnappen. Omdat de wind dan vrij spel heeft scheurde het plastic vaak verder en moest het worden vervangen. Dit wordt nu voorkomen.

Er worden druppelleidingen aangelegd om met zo min mogelijk water een zo groot mogelijk resultaat te bereiken.

Er zijn 100 perzikkbomen, 100 appelbomen en 12.000 tulpenbollen geplant, die in de komende jaren voor inkomsten zullen zorgen. 4 hectare land is vlak gemaakt en omgeploegd. Daar worden volgend jaar aardappelen geplant.

Nieuwe leerlingen

In 2004 zijn er weer veel nieuwe kinderen bijgekomen. De meesten zitten nu in de muizenklas. Daarom is er een tweede huismoeder aangenomen. Zij wordt door de kinderen Adja Momo genoemd, komt uit dezelfde plaats als de jonge huisvader Lodri en is net zo gemotiveerd.

Migmar Zering is 12 jaar.

Hij is een wees die door zijn groot tante is opgevoed. Toen Wilfried, een landbouwbioloog van het Panam-EU-project, tante vertelde van ons project wilde ze absoluut niet dat hij naar Lhasa ging. Ze zou dan helemaal alleen achterblijven en niemand meer hebben om voor haar te zorgen. De jongen was zelf heel enthousiast en heeft iedereen van het dorp verteld over het project. Samen met de dorpsgemeenschap heeft hij zijn tante ervan kunnen overtuigen dat het voor zijn toekomst belangrijk is om naar Lhasa te gaan. Hij is een opgewekte jongen en heeft al veel vrienden.

Nyima Punzog is de jongste.

Aan de telefoon vertelde zijn grootvader dat de jongen 5 jaar oud was, dus gaven Sabriye en Paul groen licht om hem naar Lhasa te brengen. Na een intensief medisch onderzoek bleek dat hij niet ouder kon zijn dan

twee of drie jaar. Nyima Punzog is een echt knuffeldier. Hij volgt soms wel lessen, maar hij speelt het liefst met de hond.

Droga is een wat schuchter meisje. Zij komt uit het Shigatse-gebied en is ongeveer 9 jaar.

Tashi Zering is 7 jaar en komt ook uit het Shigatse-gebied. Hij is slim maar ook nog erg speels en maakt graag grappen. Daarom zit hij nog in de muizenklas.

Zijn ogen zijn nog niet onderzocht. Het is nog niet duidelijk hoeveel hij kan zien en of zijn zicht nog kan verbeteren. Tashi Zering wil daar echter niets van weten. Hij wil het liefst blind zijn. Als de andere kinderen hem vertellen dat hij misschien niet blind is, begint hij te huilen.

Penchung komt uit Shabgiding, een klein gebied dat tussen de steden Lhatse en Shigatse ligt. Zij is al 14 of 15 jaar, heel intelligent en doet het bijzonder goed op school. Ze wil in de toekomst graag opgeleid worden op de boerderij.

Wangla is 10 jaar en komt uit een naburig dorp van het boerderijproject in Shigatse. Zijn vader bracht hem naar Lhasa en is zelf ook

een tijd gebleven. Toen hij het gevoel had dat Wangla zich wat meer op zijn gemak voelde, is hij naar zijn dorp teruggekeerd. Het duurde een tijdje voordat Wangla minder heimwee kreeg. In het begin huilde hij veel en probeerde soms weg te lopen. Nu wil hij eigenlijk niet meer naar huis.

Dawa is 8 jaar en zit in de tijgerklas. Net als Tashi Zering komt ook hij uit het Shigatse-gebied en heeft zich snel aangepast.

Tenzin Tsamchö is 6 jaar en komt uit een mooi gebied, grenzend aan Sikkim. Zij zit momenteel nog in de muizenklas maar zal gauw naar de tijgerklas gaan.

Kyla ontving de braille-instructie in de muizenklas. Zij praat vaak met de jongste kinderen over het project, haar leven daarvoor en over hun ervaringen met discriminatie. Tijdens een van die gesprekken verbaasde Tenzin Tsamchö zich erover dat iedereen binnen het project zo vriendelijk was. Thuis werd zij altijd met stenen bekogeld. Zering van zeven zei daarop, dat de mensen van het dorp dom zijn en dat zij met Tenzin naar het dorp wil gaan om uit te leggen waarom het niet slecht is om blind te zijn.

Lhaki Dolma is 11 jaar en heeft zich heel onopvallend aangepast en doet het goed op school.

Tangsang Wangdu was 3 jaar toen hij doof werd. Hij ging naar een school voor doven en slechthorenden en werd op zijn 15e jaar blind. Hij kon daardoor niet meer op school blijven. Begin juli 2004 kwam hij, samen met zijn moeder, naar de trainingsboerderij. Zijn moeder is de enige die

met hem kan communiceren. Samen met haar willen Paul en Sabriye voor hem een methode ontwikkelen om te leren communiceren en mogelijk een vak te leren. Hij kent inmiddels het Tibetaanse brailleschrift, zodat hij zijn gevoelens en ideeën kan delen met andere (blinde) mensen. Paul en Sabriye herkent hij aan hun geur. Tibetanen ruiken wat meer naar boterthee.

Integratie

Er zijn nu 59 leerlingen in het project. Op dit moment zijn er 33 leerlingen op de school in Lhasa en 5 trainees op de boerderij. Er zijn 20 leerlingen in de samenleving geïntegreerd: 4 leerlingen in een reguliere school, 2 leerlingen hebben een eigen massagepraktijk, en 1 is vertaler/entertainer in een hotel; de andere 13 zijn teruggekeerd naar hun geboortedorp en helpen hun familie op de boerderij of in de winkel.

Sonam Bungso, Nyima, Kienzen en Yudun Sabriye en Paul hebben in september 2003 een school gevonden die bereid was 4 van de blinde leerlingen een kans te geven. De Katselschool die door een Zweedse organisatie is opgericht heeft Sonam Bungso, Nyima, Kienzen en Yudun op hun kennis getest. Vanwege het positieve resultaat werd besloten ze in de 4e klas te integreren. Deze 4e klas werd hierna uitgenodigd het blindencentrum in Lhasa te bezoeken. Zo konden ze een indruk krijgen hoe er in de school gestudeerd wordt en wat de mogelijkheden voor blinden zijn. Twee weken later konden de leerlingen in de Katselschool beginnen.

Sonam Bungso, Nyima, Kienzen en Yudun

Allemaal hebben ze de benodigde schoolboeken, een brailletypemachine en een dik pak braillepapier meegekregen. In het begin was het de bedoeling om veldwerkers op te leiden, die hen regelmatig zouden bezoeken om te kijken of alles in orde was. Maar na enkele weken bleek dat ze in de klas erg goed meekwamen zonder hulp van buitenaf. Ze zijn erg gemotiveerd, hebben genoeg kennis en vooral genoeg zelfvertrouwen.

Enkele weken geleden ontvingen Sabriye en Paul een telefoontje. Ze hadden goed nieuws! Ze waren, van de 54 leerlingen, de besten van de klas!

Kyla en Digi, Kyla en Digi, twee leerlingen die de 3-jarige opleiding voor medische massage en fysiotherapie hebben gevolgd en in december 2003 zijn afgestudeerd, hebben inmiddels een officiële vergunning en hebben een eigen kliniek geopend. De kliniek loopt goed en ze verdienen een goede boterham.

Jampa Jampa heeft een baan gevonden als vertaler en entertainer in het Farmers Hotel in Lazze, zijn geboortedorp. De tweeling Jampa en Dorjee zijn door Tashi, de muziekleraar, tot beroepsmusici opgeleid.

Tashi Pashang Tashi is in 1998 in het project opgenomen. Paul en Sabriye vermoeden dat hij op straat omgeruild is voor een ziend kind. Hij had een zware winter op straat overleefd. Nu, 6 jaar later, wilde hij zijn ouders gaan zoeken. Hij geloofde dat ze hem uit armoede in Lhasa hadden gedropt. Hij wilde hen laten weten, dat hij voor ze kan zorgen omdat hij nu masseur is! Bij het bezoek aan zijn ouders kwam hij erachter dat zijn vader hem destijds had verkocht! Zijn vader had tegen hem gelogen. Voor Tashi was dat een schok. Hij realiseerde zich dat zijn toekomst in Lhasa lag. Hij besloot mee terug te gaan. In zijn dorp heeft hij een geboortebewijs opgehaald waarmee hij een Identiteitskaart in Lhasa kan laten maken zodat hij daar officieel kan wonen en werken. Daarna is hij mee op de klimexpeditie geweest en is tot 6500 meter hoogte geklommen. Op dit moment krijgt hij een vervolgopleiding in Thaimassage, management en eerste hulp.

Tashi's vader, Tashi Pashang, Sabriye, Tashi's moeder en broer

Activiteiten

Raften

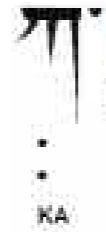
Windhorse Adventures heeft als eerste organisatie een vergunning gekregen om met rafts en kayaks de rivieren te bevaren. De manager van de reisorganisatie heeft alle blinde kinderen uitgenodigd om op de Kyichu te gaan raften. De kinderen maakten eerst in een zwembad kennis met de boot en enkele dagen later stond de Kyichu op het programma. Norbu die van tevoren door een lokaal tv-station werd geïnterviewd vertelde vol trots dat hij niet bang was en dat hij net zo goed kon raften als ziende mensen. Het was een geweldige dag waarop de leerlingen hun angst voor de rivier hebben overwonnen.

Theaterstuk

Kyla, een van de leerlingen heeft een nieuw theaterstuk geschreven. Het gaat over hygiëne en milieubescherming. Het stuk is door alle leerlingen ingestudeerd en iedereen had een rol. Op de website www.braillewithoutborders.org/theatre.html is de tekst van het originele verhaal en dat van het theaterstuk te vinden.

HIV / AIDS workshop

Zoals overal in de wereld is het belangrijk dat leerlingen seksuele voorlichting krijgen en over seksueel overdraagbare ziektes worden geïnformeerd. Save the children is een organisatie die dit soort workshops op reguliere scholen organiseert. De meiden en jongens werden gesplitst in twee klaslokalen. Drolma discussieerde met de meiden en Nyima met de jongens. De beide voorlichters waren erg verrast over de openheid van de leerlingen ten aanzien van het onderwerp.

Climing Blind

Erik Weißenmayer is de eerste blinde bergbeklimmer die de Everest heeft beklommen. Sabriye en Paul hebben hem gevraagd om naar Lhasa te komen om met de leerlingen een klimsessie te doen.

Zes leerlingen werden geselecteerd om samen met Sabriye, Paul en Erik's team in mei 2004 een eerste training te volgen, met als doel: de beklimming van een 7000 meter hoge berg, de Lagpa Ri, even ten noorden van de Everest. Erik's team bestond uit ervaren klimmers bij wie veiligheid op de allereerste plaats komt. De leerlingen werden uitgerust met trekking-stokken en de persoonlijke gids liep voor de blinde leerlingen uit met een belletje aan zijn rugzak bevestigd. Zo konden de leerlingen hem makkelijk volgen. Na enkele dagen basistraining vertrok de hele groep naar Tsurpu. De trektocht zou 5 dagen duren. De eerste nacht werd op een hoogte van 4800 meter doorgebracht. In de dagen daarna zijn ze over bergpassen van 5800 meter getrokken onder soms barre weersomstandigheden.

Na 3 dagen lopen was er een rustdag bij de warmwaterbronnen van Jam Ba Chen. Na 5 dagen ging de reis terug naar Lhasa. In de zomer werd er opnieuw getraind om de conditie op peil te houden voor de volgende expeditie in de herfst. Die is inmiddels achter de rug. De top van de 7000 meter hoge Lagpa Ri werd niet gehaald, maar alle leerlingen hebben met een bereikte hoogte van 6500 meter een nieuw wereldrecord voor blinde jongeren gezet. Voor meer informatie: www.climbingblind.org

Publiciteit

De afgelopen twee jaar heeft Braille Without Borders veel bezoekers mogen ontvangen. In de twee maanden direct na de SARS-periode in het voorjaar van 2003, bezochten ongeveer 2500 mensen het project.

In maart 2004 was Sabriye in Madrid te gast bij Fernando Sanchez Drago in het programma "Negro sobre blanco" en was zij samen met Paul in dezelfde maand te gast in de TV Show van Ivo Niehe.

In 2003 is er een Duitse documentaire gemaakt door Uwe Goos: "De blinde kinderen van Tibet". De film gaat over Lobsang die van zijn dorpje naar het project in de grote stad verhuist.

Daarnaast zijn er in 2003 verschillende persberichten verschenen, o.a. in:

- de New Yorker : Oliver Sacks
- The New York Times / Herald Tribune
- The Hong Kong morning Post
- Xinhua News Agency etc.

Voor meer informatie:
www.braillewithoutborders.org

De publiciteit is voor het project van belang om geïnteresseerden te informeren over het bestaan van Braille Without Borders maar vooral om aan te tonen wat er allemaal mogelijk is voor blinde mensen.

Nieuwe projecten

Volgens de officiële cijfers van de World Health Organisation zijn er wereldwijd 180 miljoen blinden en slechtzienden. Iedere 5 seconden wordt er iemand blind en iedere minuut is dat een kind. Achtennegentig procent van deze mensen leven in ontwikkelingslanden en maar 1 procent van hen heeft toegang tot onderwijs. Sabriye en Paul hopen dat door de start van het internationale trainingscentrum de toekomst voor een deel van deze mensen positief zal veranderen.

Kerala, India

Er zijn de afgelopen paar jaar van heel veel blinden en zienden uit verschillende landen verzoeken binnengekomen om ook in hun land een Braille Without Borders-project op te zetten. Over deze aanvragen is zorgvuldig nagedacht. Als het Tibet-project zonder ons verder kan, willen we als het mogelijk is nog twee à drie gelijksoortige projecten in andere landen opzetten. Daarnaast hebben Sabriye en Paul voor een andere aanpak gekozen waarmee op de lange termijn een groter werkteerrein kan worden bestreken en er wereldwijd meer blinde mensen kunnen worden bereikt.

Er wordt een internationaal trainingscentrum opgericht waar vooral (blinde) mensen uit de ontwikkelingslanden zelf worden opgeleid, zodat ze in eigen land hun eigen Braille Without Borders-trainingscentrum kunnen opbouwen. Tenslotte spreken zij de lokale taal, kennen zij de lokale cultuur veel beter en kunnen zij direct bij de lokale overheid aankloppen voor ondersteuning.

Voor de lokatie van het internationale trainingcentrum is gekozen voor Zuid-India in de provincie Kerala. De reden hiervoor is dat daar veel hoogopgeleide mensen wonen die Engels spreken. De afstand tussen Afrika en Azië is relatief klein. De kosten voor het runnen van een centrum in dit gebied zijn niet te hoog. Het land is toegankelijk en de bureaucratie schijnt in vergelijking met Tibet niet zo erg te zijn. In 2004 hebben Sabriye en Paul een bezoek gebracht aan Kerala en gepraat met verschillende politici, advocaten en andere mensen die voor de start van een dergelijk centrum belangrijk zijn. Er is inmiddels een geschikt stuk land gevonden en aangeschaft. In juni 2005 gaan Paul en

Sabriye weer naar Kerala om dan met de plannen voor de bouw te starten.

Leh in Ladakh

Al enkele jaren geleden werd aan Sabriye en Paul gevraagd om een trainingscentrum voor blinden in Leh in Ladakh op te zetten.

In juli 2003 is Sabriye naar Leh vertrokken om de situatie voor blinden in Leh te onderzoeken. Leh ligt in het verre Noorden van India en is qua geografische omstandigheden vrijwel identiek aan Lhasa in Tibet. In Leh is er alleen ten opzichte van Lhasa jaarlijks veel minder neerslag. Er zijn in dit gebied veel mensen blind om dezelfde redenen als in Tibet: hoge UV-straling, slechte hygiënische omstandigheden, veel stof en roet door het stoken van gedroogde yakpoep.

Sabriye heeft contacten gelegd met de lokale overheid en ze heeft verschillende blinden leren kennen. Samen met hen heeft ze een trainingsprogramma opgezet dat ze in november en december 2003 heeft uitgevoerd. Vanuit de lokale media was er erg veel belangstelling voor de training en de overheid wil nu een stuk land ter beschikking stellen, waarop het trainingscentrum gebouwd kan worden. Een blinde automonteur is gekozen om het centrum in de toekomst te leiden. Op dit moment wachten Sabriye en Paul op een bericht van de overheid waarin staat wanneer en welk stuk land zij ter beschikking willen stellen.

Het gereserveerde bedrag van de depositorekening van stichting Doel voor Ogen zal gebruikt worden voor de aankoop en de opbouw van het internationale trainingscentrum in Kerala, en het nieuw op te bouwen trainingscentrum in Leh, Ladakh.

Ridder in de Orde van Oranje Nassau

In oktober 2003 zijn Sabriye en Paul benoemd tot Ridder in de Orde van Oranje Nassau. Zij ontvingen de lintjes uit handen van de Nederlandse ambassadeur in China, Flip de Heer, die daar speciaal voor naar Lhasa reisde.

Donaties

Samenvatting 2003		
Saldo 1 januari 2003		
Bestuursrekening	€ 17.158,53	
Depositorrekening	€ 56.547,13	
		€ 73.705,66
Bij:		
Donaties 2003	€ 22.115,85	
Diversen	€ 76,00	
Rente		
Bestuursrekening	€ 57,45	
Depositorrekening	€ 1.650,06	
	€ 1.707,51	
		€ 23.899,36
Subtotaal		€ 97.605,02
Af: Kantoorkosten		€ 925,80
Subtotaal		€ 96.679,22
Af: schenking		
Braille Without Borders		€ 28.000,00
Diversen		€ 4.500,00
Saldo 31 december 2003		€ 64.179,22
Specifiek saldo:		
Bestuursrekening	€ 8.982,03	
Depositorrekening	€ 55.197,19	
		€ 64.179,22

Samenvatting 2004		
Saldo 1 januari 2004		
Bestuursrekening	€ 8.982,03	
Depositorrekening	€ 55.197,19	
		€ 64.179,22
Bij:		
Donaties 2004		€ 80.386,51
Rente		
Bestuursrekening	€ 55,53	
Depositorrekening	€ 1.448,95	
	€ 1.504,48	
		€ 81.890,99
Subtotaal		€ 146.070,21
Af: Kantoorkosten		€ 532,47
Subtotaal		€ 145.537,74
Af: schenking		
Braille Without Borders		€ 30.000,00
Saldo 31 december 2004		€ 115.537,74
Specifiek saldo:		
Bestuursrekening	€ 22.391,60	
Depositorrekening	€ 93.146,14	
		€ 115.537,74

1 Op de depositorrekening staat op 31-12-2004 een bedrag van € 93.146,14

Er is in 2002 een depositorrekening geopend voor het kopen van het land voor de trainingsboerderij in Shigatse. Aangezien dit stuk land gratis is verkregen (zie artikel Trainingsboerderij) wordt dit bedrag nu gebruikt voor de internationale trainingsboerderij in Kerala, en het nieuw op te bouwen training centrum in Leh, Ladakh.

Zie artikel 'Nieuwe projecten'

2 De auto wordt ingezet op de weg tussen het boerderijproject in Shigatse en het trainingscentrum in Lhasa.

Zie ook: www.braillewithoutborders.org/DUTCH/news_car.html

Boeken

Op 15 maart 2001 is het boek van Sabriye Tenberken "Mijn weg leidt naar Tibet" op de markt verschenen.

Het boek is uitgegeven door Uitgeverij Sirene van Maarten Muntinga bv, Amsterdam ISBN 90-5831-069-8

Het is ook in braille verkrijgbaar bij:

Luister- en Braille Bibliotheek, Postbus 84010, 2508 AA Den Haag Tel: 070 - 33 81 555

Huub Truijen hoorde in 2004 van het werk van Sabriye en Paul waardoor hij werd geïnspireerd om zijn eigen droom te verwezenlijken: het schrijven en uitgeven van een kinderboek.

De titel van het boek is 'Kim en Eefke op avontuur in Vitelibie'.

Het gaat over twee hartsvriendinnen Kim en Eefke. In een spannend avontuur,, waarbij ze onder andere reus Kloris Klappertand om de tuin moeten leiden, ontdekken ze uiteindelijk hoe ze weer thuis kunnen komen.

U kunt het boek bestellen op www.huubtruijen.bravehost.com. of via e-mail htruijen@worldonline.nl

De kosten bedragen € 12,50 (exclusief verzendkosten).

Alle opbrengsten van dit boek gaan naar Braille without Borders.

Het bestuur

Het bestuur van Stichting Doel voor Ogen bestaat uit de volgende leden: Aleid Schipper, Erica Beneker, Cornelia v.d. Horst Tenberken en Carla Schlaghecke.

Op internet, www.braillewithoutborders.org, kunt u extra informatie krijgen over;

- het blindencentrum in Lhasa - Geschiedenis van het project in rondmails
- Boeken van Sabriye Tenberken - Sabriye Tenberken en Paul Kronenberg.

Financiële steun is zeer welkom op ABN - AMRO 53 92 38 120 onder vermelding van: Stichting Doel voor ogen, blindencentrum Tibet.

Secretariaat stichting "Doel voor ogen"

Dreef 13A

1861 TZ Bergen

072 - 5895967

E-mail: doelvoorogen@gmail.com

www.doelvoorogen.nl

KvK. 34109772

Doel voor ogen

Blindenprojecten Azië

De stichting is op geen enkele wijze politiek, religieus of anderszins gebonden.
Ons doel is het verlenen van materiële en immateriële steun aan visueel gehandicapten in Azië